

Sygn. akt VII U 533/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2019r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Stachurska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 12 czerwca 2019 roku w Warszawie

sprawy B. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W.

o przeliczenie emerytury

na skutek odwołania B. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. z dnia 12 lutego 2019 roku, znak: (...)

1. oddala odwołanie;
2. wniosek z dnia 17 kwietnia 2019r. o przeliczenie emerytury przekazuje do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W..

UZASADNIENIE

W dniu 1 marca 2019r. B. L. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 12 lutego 2019r., znak: (...), w której odmówiono jej prawa do przeliczenia emerytury. Odwołująca wniosła o wyliczenie emerytury od kwoty bazowej obowiązującej w dniu przyznania emerytury, tj. od kwoty 3.731,13 zł z uwzględnieniem zarobków z lat 2014-2017 oraz o wyliczenie emerytury nauczycielskiej przy uwzględnieniu najkorzystniejszych zarobków z 10 lub 20 lat według najkorzystniejszego wariantu (odwołanie z dnia 1 marca 2019r., k. 1 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 26 marca 2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., a uzasadniając swe stanowisko wyjaśnił, że odwołująca od 1 lipca 2014r. miała przyznane prawo do emerytury ustalonej na zasadach określonych w art. 26 i 53 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Z uwagi na kontynuację zatrudnienia emerytura została zawieszona. Po rozwiązaniu stosunku pracy w dniu 30 sierpnia 2018r. odwołująca wniosła o wypłatę emerytury oraz jednocześnie złożyła wniosek o emeryturę z Karty Nauczyciela. Decyzją z dnia 10 września 2018r. ZUS podjął wypłatę emerytury, natomiast decyzją z dnia 19 września 2018r. przyznał odwołującej prawo do emerytury nauczycielskiej i równocześnie zawiesił jej wypłatę.

W dalszej części, odnosząc się do żądania odwołującej, organ rentowy wskazał na treść art. 53 ustawy emerytalnej, a także podkreślił, że odwołująca się należy do grupy osób urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r. Była uprawniona do emerytury wcześniejszej na podstawie art. 183 ww. ustawy i kontynuowała zatrudnienie co najmniej przez okres 30 miesięcy, wobec czego do wyliczenia świadczenia w tzw. części socjalnej zastosowano aktualną kwotę bazową, tj. 3.731,13 zł. Z uwagi na powyższe skarżoną decyzją z 12 lutego 2019r. odmówiono przeliczenia emerytury (odpowiedź na odwołanie z dnia 26 marca 2019r., k. 2 a.s.).

W związku z doręczeniem odpowiedzi na odwołanie odwołująca w piśmie procesowym z dnia 17 kwietnia 2019r. wniosła o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury znak: (...)na podstawie art. 110 ustawy emerytalnej. Do pisma dołączyła zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za lata 2014-2018 (pismo procesowe odwołującej z 17 kwietnia 2019r. z załącznikami, k. 7-14 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

B. L. urodziła się w dniu (...) Od 1 września 2000r. pracowała jako nauczyciel w Szkole Podstawowej nr (...) im. S. S. w W. (świadcstwo pracy, k. 48 a.r. tom II – okoliczność bezsporna).

Decyzją z dnia 31 lipca 2014r., znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. przyznał odwołującej zaliczkę na poczet przysługującej emerytury od dnia 1 lipca 2014r. Wysokość emerytury obliczona na podstawie art. 183 ustawy emerytalnej wyniosła 2.035,52 zł. Do obliczenia wysokości emerytury uwzględniono:

- 35% obliczone zgodnie z art. 53 ustawy emerytalnej od kwoty 2.240,54 zł – do obliczenia przyjęto: przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych od 2004r. do 2013r., wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (wvpw) wynoszący 102,79%, kwotę bazową w wysokości 3.191,93 zł, a ponadto okresy składkowe w wymiarze 33 lat, 7 miesięcy i 4 dni (403 miesiące) oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 1 roku, 10 miesięcy i 5 dni (22 miesiące);
- 65% obliczone zgodnie z art. 26 ustawy emerytalnej, tj. 1.251,33 zł.

Jednocześnie organ rentowy zawiesił wypłatę świadczenia z powodu kontynuowania zatrudnienia (decyzja ZUS o przyznaniu emerytury z 31 lipca 2014r., k. 19-20 a.r. tom II).

Decyzjami z dnia 14 października 2014r. oraz z dnia 1 czerwca 2016r. organ rentowy przeliczył emeryturę odwołującej z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano emeryturę (decyzje ZUS o przeliczeniu emerytury: z 16 października 2014r., k. 32 a.r.; z 1 czerwca 2016r., k. 40 a.r. tom II).

W dniu 30 sierpnia 2018r., w związku z zakończeniem stosunku pracy w Szkole Podstawowej nr (...) w W., B. L. złożyła w(...) Oddziale ZUS w W. wniosek o wypłatę świadczenia emerytalnego, jak również wniosek o emeryturę z Karty Nauczyciela (wniosek o wypłatę emerytury, k. 47 a.r. tom II; wniosek o emeryturę nauczycielską, k. 1-6 a.r. tom IV).

Decyzją z dnia 10 września 2018r., znak: (...), organ rentowy ustalił wysokość emerytury powszechnej odwołującej w kwocie 2.929,36 zł brutto i podjął jej wypłatę od 1 sierpnia 2018r. (decyzja ZUS o ustaleniu wysokości i podjęciu wypłaty emerytury

z 10 września 2018r., k. 50 a.r. tom II). Następnie decyzją z dnia 19 września 2018r.,

znak: (...) organ rentowy przyznał odwołującej emeryturę nauczycielską

od 31 sierpnia 2018r., tj. od następnego dnia po rozwiązaniu stosunku pracy. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto dotychczasową podstawę wymiaru świadczenia, wvpw. wynoszący 103,96%, kwotę bazową w wysokości 3.191,93 zł oraz okresy składkowe w wymiarze 37 lat, 11 miesięcy i 20 dni (455 miesięcy) i okresy nieskładkowe w wymiarze 1 roku, 11 miesięcy i 4 dni (23 miesiące). Wysokość emerytury wyniosła 2.668,05 zł i została obliczona w następujący sposób:

- $24\% \times 3.731,13 \text{ zł} = 895,47 \text{ zł}$,
- $(455 \times 1,3\%) / 12 \times 3.501,05 = 1.725,67 \text{ zł}$,
- $(23 \times 0,7\%) / 12 \times 3.501,05 = 46,91 \text{ zł}$,

Organ rentowy wskazał również, że zawiesza wypłatę z powodu zbiegu prawa do więcej niż jednego świadczenia oraz że emerytura ustalona we wskazanej decyzji jest świadczeniem mniej korzystnym (decyzja ZUS ws. przyznania emerytury nauczycielskiej z 19 września 2018r., k. 11 a.r. tom IV).

W dniu 13 grudnia 2018r. B. L. podczas wizyty w Wydziale Obsługi Klientów i Korespondencji (...) Oddziału ZUS wniosła o wyliczenie emerytury nauczycielskiej znak: (...) przyznanej decyzją z dnia 19 września 2018r., od kwoty bazowej obowiązującej w dniu przyznania emerytury, tj. od kwoty 3.731,13 zł, z uwzględnieniem zarobków z lat 2014-2017 oraz o wyliczenie emerytury nauczycielskiej przy uwzględnieniu najkorzystniejszych zarobków z 10 lub 20 lat, według najkorzystniejszego wariantu (protokół z 13 grudnia 2018r., k. 14 a.r. tom IV).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. rozpoznał powyższy wniosek decyzją z dnia 12 lutego 2019r., znak: (...) w której odmówił odwołującej prawa do obliczenia emerytury z Karty Nauczyciela przy zastosowaniu aktualnej kwoty bazowej. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy powołał się na treść art. 53 ustawy emerytalnej wskazując, że w przypadku ubezpieczonego, który po przyznaniu świadczenia podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu, część socjalna ustalana jest od aktualnej kwoty bazowej, co zostało zastosowane w decyzji z dnia 19 września 2018r. Jednocześnie organ rentowy poinformował o możliwości przeliczenia emerytury z zastosowaniem art. 110 ustawy emerytalnej, tj. po wskazaniu wynagrodzenia przypadającego w całości lub w części po przyznaniu świadczenia (decyzja ZUS z 12 lutego 2019r., k. 15 a.r. tom IV).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach sprawy, w tym na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach rentowych odwołującej. Ich autentyczność, jak również zgodność z rzeczywistym stanem rzeczy, nie była kwestionowana przez żadną ze stron procesu. Dokumenty zostały więc ocenione jako wiarygodne źródło informacji o okolicznościach faktycznych, które były w sprawie w zasadzie bezsporne, gdyż strony różniły się nie co faktów, ale co do oceny prawnej przepisów prawa materialnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie B. L. zostało ocenione jako niezasadne.

Na wstępie zaakcentować należy, że Sąd Okręgowy rozpoznał przedmiotową sprawę na posiedzeniu niejawnym zgodnie z art. 148¹ § 1 k.p.c. W ocenie Sądu przeprowadzenie rozprawy nie było konieczne, gdyż z okoliczności prawnych i faktycznych rozpatrywanej sprawy nie wynika żadna okoliczność uzasadniająca jej przeprowadzenie, w szczególności o podjęcie takiej czynności sądowej ani odwołująca, ani pełnomocnik ZUS nie wnosili w myśl art. 148¹ § 3 k.p.c. Postępowanie zostało zatem przeprowadzone w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy i aktach rentowych ZUS (...)Oddział w W..

Przechodząc do oceny prawnej żądania odwołującej, w pierwszej kolejności podkreślić należy, że stan faktyczny sprawy jest niesporny, a jej istota sporu sprowadza się do rozstrzygnięcia, czy w ustalonym stanie faktycznym zawarte w odwołaniu żądanie przeliczenia emerytury przy uwzględnieniu nowej kwoty bazowej jest uzasadnione na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2018r. poz. 1270 z późn. zm.). W zaskarżonej decyzji z dnia 12 lutego 2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił odwołującej prawa do obliczenia emerytury z Karty Nauczyciela ustalonej decyzją z dnia 19 września 2018r. zgodnie z art. 53 w zw. z art. 19, tj. przy zastosowaniu aktualnej kwoty bazowej. W odwołaniu B. L. domagała się wyliczenia emerytury od kwoty bazowej obowiązującej w dniu przyznania emerytury, tj. od kwoty 3.731,13 zł, z uwzględnieniem lat 2014-2017 oraz najkorzystniejszych zarobków z 10 lub 20 lat.

Z uwagi na powyższe stanowiska stron konieczne jest wskazanie na chronologię zdarzeń, która niniejszej sprawie jest następująca. Na podstawie decyzji z dnia 31 lipca 2014r. ZUS przyznał odwołującej zaliczkę na poczet emerytury od 1 lipca 2014r. obliczoną w tzw. systemie mieszanym, określonym w art. 183 ust. 4 ustawy emerytalnej,

tj. 35% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy, zaś pozostałe 65% emerytury obliczono wg. nowych zasad określonych w art. 26 ustawy. Do obliczenia części socjalnej ww. świadczenia przyjęto aktualną w tym czasie kwotę bazową wynoszącą 3.191,93 zł. Organ rentowy, przyznając odwołującej prawo do emerytury, jednocześnie zawiesił jej wypłatę z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia, w tym bowiem czasie, począwszy od 1 września 2000r., odwołująca nieprzerwanie pracowała jako nauczyciel w Szkole Podstawowej nr (...) im S. S. w W. na podstawie umowy o pracę. W dniu 30 sierpnia 2018r. odwołująca zakończyła powyższy stosunek pracy i złożyła w ZUS wniosek o przeliczenie emerytury przyznanej w lipcu 2014 roku oraz o przyznanie jej emerytury nauczycielskiej. Decyzją z dnia 10 września 2018r. organ rentowy ustalił wysokość emerytury powszechnej odwołującej w kwocie 2.929,36 zł brutto i podjął jej wypłatę od 1 sierpnia 2018r. Następnie decyzją z dnia 19 września 2018r. przyznał prawo do emerytury nauczycielskiej od 31 sierpnia 2018r. Z uwagi na fakt, że odwołująca

po przyznaniu jej emerytury w lipcu 2014 roku kontynuowała zatrudnienie przez okres przekraczający 30 miesięcy organ rentowy do obliczenia emerytury odwołującej przyjął kwotę bazową aktualną na dzień złożenia wniosku o powyższe świadczenie, która zgodnie z Komunikatem Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 9 lutego 2018r. w sprawie kwoty bazowej w 2017r. (M.P. z 2018r. poz. 188) wynosiła 3.731,13 zł i zastosował ją do obliczenia części socjalnej emerytury (tj. pomnożył ją przez 24%), w efekcie czego ustalono jej wysokość na kwotę 895,47 zł. Uwzględniając powyższy składnik emerytury, wysokość wyliczonego w ten sposób świadczenia wyniosła 2.668,05 zł, a w konsekwencji okazała się świadczeniem mniej korzystnym dla odwołującej i z tych też względów organ rentowy zawiesił jego wypłatę.

Organ rentowy przyznając odwołującej emeryturę nauczycielską decyzją z dnia 19 września 2018r. zastosował art. 88 ustawy z dnia 26 stycznia 1982r. Karta Nauczyciela (t.j. Dz. U. z 2018r. poz. 967), zaś wysokość świadczenia została obliczona wg. zasad określonych w art. 53 ust. 1 - 4 ustawy emerytalnej. W myśl tego przepisu emerytura wynosi:

- 1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz
- 2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
- 3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych

- z uwzględnieniem art. 55. Przy obliczaniu emerytury okresy, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, ustala się z uwzględnieniem pełnych miesięcy (ust. 2). Emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury (ust. 3). Przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (ust. 4).

Jak wskazano powyżej, do obliczenia emerytury nauczycielskiej odwołującej organ rentowy zastosował wyjątek przewidziany w art. 53 ust. 4 ustawy emerytalnej, gdyż kontynuowała zatrudnienie (podlegała ubezpieczeniu społecznemu) przez okres co najmniej 30 miesięcy. W efekcie powyższego do obliczenia emerytury przyjęto kwotę bazową aktualną na dzień złożenia wniosku o emeryturę nauczycielską we wnioskowanej przez odwołującą kwocie, a więc 3.731,13 zł. Taki sposób wyliczenia emerytury nie budził zastrzeżeń Sądu jako zgodny z treścią powyższych przepisów oraz ugruntowaną wykładnią prezentowaną w praktyce orzeczniczej. W szczególności należy tu zwrócić uwagę

na uchwałę składu 7 sędziów z dnia 10 września 2009r. (I UZP 6/09), w której Sąd Najwyższy stwierdził, że kwotę bazową obowiązującą w dacie złożenia wniosku o emeryturę przez osobę mającą ustalone prawo do wcześniejszej emerytury, która podlegała co najmniej 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, uwzględnia się tylko do obliczenia części socjalnej później ustalonej emerytury. Zgodnie z tezą ww. orzeczenia, przepis art. 53 ust. 4 ustawy emerytalnej nie ma samodzielnego znaczenia, gdyż ściśle łączy się z przepisem ust. 3 i zastosowanie obu odnosi się tylko do części socjalnej emerytury, albowiem ustawodawca tylko taki zakres ich

działania wyraźnie zastrzegł w art. 53 ust. 1 pkt 1. Przepis ust. 4 wyłącza więc jedynie regułę, że nowej kwoty bazowej nie stosuje się do obliczenia części socjalnej później ustalonej emerytury. W świetle powyższego żądanie odwołującej w zakresie, w jakim zmierzało do obliczenia emerytury nauczycielskiej z przyjęciem kwoty bazowej aktualnej na dzień złożenia wniosku, było więc niezasadne o tyle, że organ rentowy w istocie obliczył wysokość świadczenia z przyjęciem wskazanej przez odwołującą wartości kwoty bazowej. Konsekwencją powyższego była zatem odmowa przeliczenia emerytury z uwzględnieniem nowej kwoty bazowej, czemu organ rentowy prawidłowo dał wyraz w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy miał przy tym na względzie, że powyższy sposób wyliczenia znajduje potwierdzenie w treści decyzji, jak również w odpowiedzi na odwołanie, gdzie organ rentowy wyjaśnił sposób wyliczenia tego świadczenia. Wyjaśnienia organu rentowego udzielone w uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie zdawały się być przy tym przekonujące również i dla odwołującej, gdyż odnosząc się do argumentacji ZUS w piśmie procesowym z 17 kwietnia 2019r. jej stanowisko uległo częściowej zmianie; odwołująca nie żądała już obliczenia świadczenia z uwzględnieniem nowej kwoty bazowej, lecz wniosła o przeliczenie emerytury na podstawie art. 110 ustawy emerytalnej.

Odnosząc się do tego żądania Sąd Okręgowy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie mogło być ono uwzględnione. Zgodnie z art. 110 ust. 1-3 ustawy emerytalnej, wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe

na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części

po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy

od poprzednio obliczonego (ust. 1). Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia,

w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa

do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130% (ust. 2).

Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia, z uwzględnieniem art. 176 (ust. 3). W uchwale Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2008r. (I UZP 1/08) dopuszczono możliwość przeliczenia wysokości emerytury zarówno w części socjalnej, jak i części stażowej, po okresie podlegania przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu, ale tylko w przypadku przeliczenia emerytury na podstawie art. 110 ustawy emerytalnej, który w niniejszej sprawie nie stanowił podstawy wniosku o przeliczenie emerytury wnioskodawczyni. We wniosku z dnia 14 grudnia 2018r., poprzedzającym wydanie zaskarżonej decyzji, odwołująca – oprócz przeliczenia emerytury z przyjęciem nowej kwoty bazowej – wniosła o przeliczenie emerytury z uwzględnieniem zarobków z lat 2014-2017 oraz najkorzystniejszych zarobków z 10 lub 20 lat. Rozpoznając powyższy wniosek, w zaskarżonej decyzji ZUS nie dokonał jednak przeliczenia emerytury w tym zakresie ani też nie odmówił odwołującej prawa do takiego przeliczenia, wskazał natomiast, że istnieje taka możliwość po wskazaniu wynagrodzenia przypadającego w całości lub w części po przyznaniu świadczenia. Tym samym uprawnione jest stwierdzenie, że organ rentowy nie rozpoznał tego żądania merytorycznie. Należy przy tym zaznaczyć, że odwołująca do wspomnianego wyżej wniosku z grudnia 2018r. nie dołączyła żadnych nowych dokumentów potwierdzających zarobki uzyskane po nabyciu prawa do emerytury. Takie dokumenty – w postaci zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (druki Rp-7) oraz deklaracji podatkowych PIT za 2018 rok – odwołująca przedstawiła dopiero na etapie toczącego się postępowania sądowego jako załączniki do pisma procesowego z 17 kwietnia 2019r. (k. 8-14 a.s.).

W tych okolicznościach Sąd Okręgowy nie miał możliwości rozpoznania żądania odwołującej o przeliczenie emerytury na podstawie art. 110 ustawy o emeryturach i rentach. W postępowaniu odwoławczym zainicjowanym odwołaniem od decyzji ZUS sąd weryfikuje jedynie ustalenia dokonane przez organ rentowy. Przeniesienie sprawy na drogę sądową przez wniesienie odwołania od decyzji organu rentowego ogranicza się zatem tylko do okoliczności uwzględnionych w decyzji, a między stronami spornych - poza tymi okolicznościami spór sądowy nie może zaistnieć. Postępowanie

sądowe zmierza do kontroli prawidłowości lub zasadności zaskarżonej decyzji, a w związku z tym wykluczone jest rozstrzyganie przez sąd, niejako w zastępstwie organu rentowego, żądań zgłaszanych w toku postępowania odwoławczego, które nie były przedmiotem zaskarżonej decyzji (por. wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie: z dnia 13 grudnia 2018r., III AUa 606/18; z dnia 8 listopada 2018r., III AUa 170/18). Skoro więc organ rentowy nie rozstrzygał merytorycznie w przedmiocie wniosku odwołującej o przeliczenie emerytury z uwzględnieniem zarobków ze wskazanych przez nią lat, to jest nie wydał decyzji w przedmiocie przeliczenia lub odmawiającej przeliczenia na tej podstawie, lecz jedynie poinformował odwołującą o takiej możliwości, to złożony w toku postępowania przez odwołującą wniosek o przeliczenie emerytury na podstawie art. 110 ustawy emerytalnej należało przekazać do rozpoznania organowi rentowemu jako nowe żądanie na podstawie art. 477¹⁰ § 2 k.p.c. Z treści tego przepisu wynika reguła, zgodnie z którą niedopuszczalne jest dochodzenie przed sądem żądania, które nie było rozpoznane przez organ rentowy. Żądanie, które nie było przedmiotem decyzji organu rentowego, a zostało zgłoszone w odwołaniu lub w toku postępowania przed sądem, zostanie przekazane przez sąd do rozpoznania organowi rentowemu (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 1999r., II UKN 622/98).

Podsumowując powyższe rozważania, Sąd Okręgowy zważył, że organ rentowy prawidłowo, zgodnie z cytowanymi wyżej przepisami odmówił odwołującej przeliczenia emerytury przy zastosowaniu kwoty bazowej aktualnej na dzień złożenia wniosku z uwagi na uwzględnienie tego żądania w decyzji z dnia 19 września 2018r. Z tej też przyczyny Sąd oddalił odwołanie B. L. od decyzji ZUS z dnia 12 lutego 2019r., znak: (...) o czym orzekł na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w punkcie 1 wyroku. Jednocześnie, Sąd na podstawie art. 477¹⁰ § 2 k.p.c., w punkcie 2 wyroku, przekazał wniosek odwołującej z dnia 17 kwietnia 2019r. o przeliczenie emerytury do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć (...)